

Nagyböjt 5. Vasárnapja B

*Aki nekem szolgál, kövessen engem,
és ahol én vagyok, ott lesz a szolgálám is. (Jn 12,26)*

Olvasmány

Jeremiás 31,31-34

"Íme, napok jönnek – mondja az Úr –, amikor új szövetséget kötök Izrael házával és Juda házával. De nem olyan szövetséget, mint amelyet atyáikkal kötöttem azon a napon, amikor kézen fogva kivezettem őket Egyiptom földjéről. Azt a szövetséget ugyanis megszegették, pedig Uruk voltam – mondja az Úr.

Ez lesz az a szövetség, amelyet majd Izrael házával kötök, ha elérkeznek azok a napok – mondja az Úr: Bensejűkbe adom törvényemet, és a szívükbe írom. Istenük leszek, ők meg az én népem lesznek.

Többé nem lesz szükség arra, hogy az egyik ember a másikat, testvér a testvérét így tanítsa: 'Ismerd meg az Urat', mert mindnyájan ismerni fognak a legkisebbtől a legnagyobbig – mondja az Úr –, mivel megbocsátom gonoszságukat, és vétkeikre többé nem emlékezem."

Szentlecke

Zsidókhöz 5,7-9

Testvéreim! Jézus földi életében hangosan kiáltozva, könnyek között imádkozott, és könyörgött ahhoz, aki meg tudta menteni a haláltól. Hódolatáért meghallgatásra talált. Annak ellenére, hogy ő volt a Fiú, a szenvedésből tanulta meg az engedelmességet. Műve befejeztével pedig örök üdvösséget szerzett azoknak, akik engedelmeskednek neki.

Evangélium

János 12,20-33

Abban az időben: Azok között, akik felzarándokoltak, hogy az ünnepen imádják Istent, volt néhány görög is. Ezek odamentek Fülöphöz, aki a galileai Betsaidából származott, és kérték: "Uram, látni szeretnénk Jézust." Fülöp elment és szólt Andrásnak. Aztán András és Fülöp elmentek, és megmondták Jézusnak. Jézus ezt válaszolta:

"Eljött az óra, hogy megdicsőüljön az Emberfia. Bizony, bizony mondom nektek: ha a búzaszem nem hull a földre, és el nem hal, egyedül marad, ha azonban elhal, sok gyümölcsöt hoz. Aki szereti az életét, elveszíti azt, de aki

gyűlöli életét ebben a világban, az megmenti azt az örök életre. Aki nekem szolgál, kövessen engem, és ahol én vagyok, ott lesz a szolgám is. Aki nekem szolgál, azt becsülni fogja az Atya.

Most megrendült a lelkem. Mit is mondjak? Atyám, szabadíts meg ettől az órától? De hiszen éppen ezért az óráért jöttem. Atyám, dicsőítsd meg nevedet!"

Erre hang hallatszott az égből: "Megdicsőítettem, és ismét megdicsőítem." A tömeg, amely ott állt, ennek hallatára azt gondolta, hogy mennydörgött. Mások így vélekedtek: "Angyal beszélt vele." Jézus megmagyarázta nekik: "Nem miattam hallatszott ez a hang, hanem miattatok. Ítélet van most a világon. Most vetik ki ennek a világnak a fejedelmét. Én pedig, ha majd fölmagasztalnak a földről, mindenkit magamhoz vonzok." Ezt azért mondta, hogy jelezze: milyen halállal fog meghalni.

Elmélkedés

"Mindenkire őt követi" (Jn 12,19), mondják a farizeusok kedvetlenül Jézus Jeruzsálembe vonulásakor. Az utolsó hét küszöbön úgy tűnik hogy előlről kezdődik János evangéliuma. Ezek a görögök, akik látni akarják Jézust, azokra az első tanítványokra emlékeztetnek, akik a Jordán partján, Keresztelő János útmutatására Jézus után mentek.

"Látni akarjuk Jézust". Nagy a népek érdeklődése Izrael körül. Éppúgy, mint Jézus kísértése, hogy elkerülje a kereszthalált és az idegen népek közé menjen.

De Jézus válasza világos: tudja, hogy csak akkor lehet gyümölcsöző, ha beteljesíti művét. Ismeri a valóság paradoxonát. A halál életté válik, elveszíteni azt jelenti: megnyerni. Ha a gabonaszem felbomlik a földben, gyümölcsöt hoz, ha az élet Istenre irányul, akkor nem vész el a szenvedés és halál által, hanem Isten megdicsőíti.

Jézus nem állt érzéketlenül a saját szenvedése és halálával szemben. Megrendült, imádkozik, hogy ha lehetséges múltjon el róla ez az óra. Miért szánta el magát a szenvedésre minden belső nehézség, saját félelme, minden külső meg nem értés és gyűlölet ellenére? Talán azért, mert szíve parancsát követte és az imádságban felismerte, hogy a szenvedés Isten akarata volt.

Tehát Isten azt akarja, hogy Jézus meghaljon? Biztosan nem, mert Isten az, aki a halálból megment, életet és megszabadulást ad. De ha az ember Isten akaratára irányul, akkor aligha lehetséges élet és megszabadulás belső és külső ellenállás nélkül. Ha azonban ez a megváltás útját jelenti, akkor nem szabad kitérni előle.

Mindannyiunk számára nagy a kísértés, hogy otthagyjuk a keresztet (az Isten akaratának megfelelő életmód következményeit): csábítóbb, hogy távoli emberek szenvedései érintsenek meg minket, hogy ne kelljen szembesülnünk a hozzánk közelálló szenvedéseivel. Mégis, ott kell megpróbálnunk életet és szabadságot hoznunk, ahol vagyunk. Éppoly csábító, hogy saját akaratunkat értelmezzük Isten akarataként és ezzel megkerüljük a Kálváriát. De hát Isten ezt igazán nem kívánhatja tőlem ... ?!?

A központi kérdés egy dologra redukálódik: hogy ismerhetjük fel Isten akaratát? Úgy, hogy mindenkor megnyílunk a szentírás szavaira, akkor is, ha nem illik elképzelésünkbe. Ha megünnepeljük a liturgiát, ha élünk a szentségekkel és főként akkor, ha időt szakítunk rendszeres, személyes beszélgetésre Istennel és hallgatunk rá. Akkor idővel egyre jobban megérezzük, hogy milyen indíttatások ébrednek bennünk a jó és melyek a gonosz szellemtől.